

Miksi meille tuli glenni?

Syksyllä 2000 alettiin poikakaverin kanssa puhua koirasta. Minä halusin kovasti koiraa ja monien keskustelujen jälkeen sovittiin, että jos seuraavana kesänä kaikki olot ovat suotuisat, meille tulee koira. Mutta millainen? Minä halusin lyhytkarvaisen, helppo hoitoisen, pienen, hiljaisen koiran ja hän halusi pitkä karvaisen ison koiran. Ensin mietittiin kovasti sekarotuista, mutta Jarno halusi loppujen lopuksi mielummin rotukoiran eikä minulla ollut mitään sitä vastaan. Sitten sukellettiin rotujen maailmaan.. ja niitähän löytyi joka lähtöön. Minä etsin rotuja ja esittelin parhaaksi katsomani hänelle.

Vaativuksena oli:

- helppohoitoinen turkki
- hiljainen
- pieni tai pieni-keskikokoinen
- sopeutuvainen
- tulee toimeen lasten kanssa
- ei vaadi juoksutuslenkkejä
- sopii rivitaloon ja opiskelijaelämään
- ei metsästysvaistoa (ainakaan hirveästi)
- terve rotu

Harkittavia rotuja olivat: basenji, sheltti, cavalier, beagle, staffi, cairni, russeli, norfolkinterrieri, westie, glenni, chihu, länderi, pikkupodengo, käppänä (tulee kyllä meille vielä joskus tämmöinen).. Lopulta meillä oli kolme vaihtoehtoa russeli, staffi ja glenni. Kyselin kasvattajilta näistä roduista. Jossain vaiheessa russeli tipahti pois, oli liian muotirotu. Staffi ja glenni jäivät jäljelle, ne vastasivatkin parhaiten vaatimuksia. Glennistä oli vaikea löytää tietoa, mutta sattuman kautta törmäsin kasvattajaan, jolla oli vielä yksi pentu jäljellä. Pitkän pohdinnan jälkeen varasimme sen. Minä ihastuin glenniin tutkiskellessani rotuja ja juttellessani kasvattajan kanssa ja suostuttelin Jarnon lopulta sen puolelle, vaikka hän ei oikein innostunut ollut, "liian iso pää ja makkaranmallinen", mutta kun kävimme katsomassa pentuetta ja yksi pennuista nukahti hänen syliinsä... se oli menoa.